

да ся види съ Г-жѣ-тѣ и Г-на Баронъ, (така ся казуваше мѣжъ-тѣ на Хенриховѣ-тѣ наставницѣ.) Като чу за това, Хенрихъ твърдѣ много ся зарадва; но пакъ безъ да гледа на това, той много плака, като ся прощаваше съ Г-на Смита.

Изъ пѣтъ-тѣ като си отхождахъ, Хенрихъ не пропускаше ни единъ сгодень случай за да прочита съ Бузи тѣзи или онѣзи главѣ отъ Библиѣ-тѣ, когато помайчима му го невидѣше; особенно ся заминавахъ тѣ съ това, сутринъ рано по обѣдъ, когато майчя му, имаше обычай да си полягва за малко врѣме да си отпочива. Хенрихъ дѣйствиуаше твърдѣ благоразумно, и отъ день на день все повече и повече запознаваше бавачъ-тѣ си съ Св. Писаніе; то ся продължаваше до тогази, когато въздухъ-тѣ вече подѣйствиува за поврежданіе на здравіе-то му, и му докѣра новы припадкы. Той станъ блѣдавъ, сухъ, слабъ, в нѣмаше никакъ ищахъ за яденіе. И сама помайчима